

مراقب باشید خانه پر از عشق همیشه امن نیست

عکس: [Scott SM](#)

مژگان میراشراقی - مددکار اجتماعی

نوعروسان با هزاران امید و آرزو راهی خانه بخت می شوند. خانه ای که قرار است مامنی پر از عشق باشد، گاهی اوقات ایمن نیست.

پایان غم انگیز زندگی نوعروس ایرانی بر اثر ضربات وارد شده توسط شوهر بر سرش، در ایالت میشیگان آمریکا؛ کشته شدن نوعروس دیگری در تهران بعد از بازگشت از ماه غسل بر اثر جراحات وارده بر سرش توسط شوهر، مرگ غم انگیز نوعروس آبادانی (سودابه) بر اثر شدت ضربات وارده توسط شوهر و خفگی، مواردی است از کشته شدن زنان در نتیجه خشونت خانگی که بازتاب رسانه ای یافته است. اما بطور یقین پایان غم انگیز زندگی این نوعروسان، بدون همراهی آموزش پیشگیری از خشونت خانگی و برقراری قانون حمایت از زنان در برابر خشونت، اولین و آخرین موارد از این جمله نخواهند بود.

مطمئناً شب حادثه اولین شبی نبوده است که نوعروسان با خشونت تازه داماد روبرو می شده اند. یکی از زنان موفق و فارغ التحصیل دانشگاه هاروارد در آمریکا، در آخرین کتابش تحت عنوان «عشق دیوانه»، بعد از جدایی از همسرش به علت آزارهای جسمی و روانی، نوشته است که برای اولین بار یک روز پیش از مراسم عروسی، از شوهرش به شدت کتک خورده است. همچنین او در کتابش عنوان کرده که نشانه های خشونت را قبل از ازدواج در رفتار همسرش دیده بوده، اما همسرش تا روز قبل از عروسی به او آسیبی وارد نکرده بود. او می گوید که جوانی، عشق و باور براین که مردش تغییر خواهد کرد او را تا سال های متمادی درگیر یک رابطه خشونت آمیز کرد.

بسیاری از نوعروسان فکرمی کنند که اینگونه رفتارها تنها یک بار اتفاق خواهد افتاد و دیگر تکرار نخواهد شد و یا مردان آنها را قانع کرده اند که استرس های ناشی از زندگی تازه و تغییرات جدید باعث شده که آنها دست به خشونت بزنند.

بسیاری از زنان ممکن است که در ماه های اولیه آشنایی نشانه هایی از ظهور خشونت و خشم مهارنشده را در رفتار طرف مقابل خود ببینند، اما احتمالاً آنرا طبیعی فرض کرده و یا نادیده بگیرند. هم چنین بسیاری از زنانی که قربانی خشونت خانگی شده اند، قبل از ازدواج نیز آزار جسمی، روانی و حتی جنسی را تجربه کرده اند اما با این تصور که عشق و علاقه آنان نسبت به مرد مورد علاقه شان باعث تغییر رفتار او خواهد شد، مرد را بخشیده و تن به ازدواج داده اند.

اما چگونه می توان نشانه های رفتار خشونت آمیز و مسئله عدم توانایی در مدیریت خشم را در رفتار شریک زندگی تشخیص داد؟

عموماً افراد خشمگین رفتاری غیرقابل پیش بینی دارند. افرادی که به این حالت دچار می باشند، ممکن است حتی در برخورد با رفتار کاملاً عادی و طبیعی طرف مقابل نیز خشمگین شوند. این افراد هنگامی که دیگران با نظر آنها موافق نباشند با فریاد، بددهنی، تهدید و دیگر واکنش های نامناسب پاسخ می دهند.

افراد خشمگین معمولاً کم حوصله و بی طاقت هستند، در یک لحظه حالت تدافعی به خود می گیرند و خلق آنان ناگهان از وضعیتی گرم، مهربان و صمیمی به وضعیتی عصبانی تغییر می کند.

گزارش ها نشان می دهد که بسیاری از زنانی که تجربه خشونت در خانه را داشته اند قبل از ازدواج شاهد این تغییرات رفتار در همسرشان

بوده اند. این رفتارها و تغییرات ناگهانی هشدار است برای پیشگیری از ورود به چرخه خشونت خانگی. بسیاری از کارشناسان بر این باورند که این رفتارها نه تنها بعد ازدواج کاهش نمی یابد بلکه ممکن است بر شدت آن نیز حتی افزوده شود.

با این وجود برای بسیاری از دختران ایرانی شاید تنها دلیل پذیرش خشونت، بخشش رفتار خشونت آمیز همسر و یا نادیده گرفتن آن بعثت عشق نسبت به مرد مورد علاقه شان نباشد. بلکه ممکن است، پذیرش الگوی تعریف شده از رفتار مردانه است که آنها سال های متمادی در خانواده و اطرافیان خود شاهد آن بوده اند. وجود فرهنگ مرد سالارانه و استقرار قدرت مردان در خانواده این را تبدیل به رفتاری طبیعی و از نظر اجتماعی پذیرفته شده کرده است. در بسیاری از خرده فرهنگ های شهری و روستایی به پسران آموخته می شود که خشونت در کلام و رفتار، منشی مردانه است و یا اینکه باید مانند یک مرد، قوی و یا خشن جلوه کنند. حتما شما جملاتی از این قبیل که «مرد است دیگر داد می زند و.....» را شنیده اید. فرهنگ مرد سالارانه و انگاره های تربیتی مردانه باعث شده است که بسیاری از رفتارهای غیرطبیعی و خشونت آمیز مردان از سوی زنان پذیرفته و زنان خود را مجبور به تحمل و سازگاری با خشونت بدانند.

در مقابل نیز، در اکثر اوقات تازه دامادها، در میان دسته ای از مردان قرار می گیرند که بطور سنتی یادگرفته اند که با توسل به خشونت کنترل رابطه را به دست بگیرند. «کشتن گربه دم حجله» مثلی است که بطور عامیانه نشان گر این رفتار سنتی است. بسیاری از دختران پیش از آنکه خود به موقعیت شان در رابطه صمیمانه آگاه شوند، وارد چرخه خشونت شده اند.

بسیاری از نو عروسان بارها از خود پرسیده اند که آیا امید بهبود به زندگی مشترکشان وجود دارد؟ آیا با گذشت زمان آنها می توانند خشونت را مهار کنند؟

واقعیت آن است که ازدواج آنان تنها با اذعان شوهر و قبول این واقعیت که دارای مسئله می باشد و مهمتر آنکه برداشتن گام در جهت دریافت درمان مناسب برای رفتار خشونت آمیزش، قابل بهبود می باشد.

اما به عنوان کسی که تازه وارد رابطه ای صمیمانه شده اید و در موقعیت خشونت قرار گرفته اید باید بدانید که شما قطعا، در معرض خطر می باشید.

خشونت خانگی در طول زمان شما را در معرض خطر جراحت جسمی، روانی و یا حتی مرگ قرار می دهد. بر این اساس، بسیاری از کارشناسان بهداشت روان به کسانی که در این موقعیت قرار دارند، اکیدا "توصیه می کنند که بلافاصله اقدام به ترک این موقعیت یا خانه نمایند.

یادتان باشد که هیچ کس نباید در هیچ شرایطی بپذیرد که مورد آزار جسمانی قرار بگیرد و یا به هر بهانه ای کتک بخورد. مراقب باشید اگر از طرف کسی که به تازگی با او آشنا شده اید و یا ازدواج کرده اید مورد حمله جسمانی و آزار فیزیکی و جنسی قرار گرفتید، این نوع رفتار در همان جا تمام نخواهد شد و بطور یقین این هشدار است مبنی بر اینکه این فرد توانایی کنترل رفتار و هیجانات خود را ندارد. اگر فرد مقابل شما در شروع رابطه برای توجیه رفتار خشونت آمیز خود، شما را سرزنش نماید، این را نشانه هشدار بدانید. سرزنش شدن برای خطای انجام نداده خود نشانه دیگری است بر اینکه فرد مقابل شما هیچ گونه بصیرت و آگاهی درونی بر رفتار خشونت آمیزش ندارد.

تمامی این علائم رفتاری نشان می دهند که در معرض خشونت خانگی قرار گرفته اید و بهتر است قبل از آنکه زندگی تان تبدیل به تراژدی شود، درخواست کمک نمائید.

مراکز اورژانس اجتماعی سازمان بهزیستی کشور و یا خط تلفنی ۳۲۱، همچنین صدای مشاور ۸۴۱ و نیز خط تلفنی هوشمند ۹۶۲۰۷۰۹۹۰۹ می توانند شما را در این زمینه کمک نمایند.

منابع: <http://goo.gl/z27ikU>

<http://goo.gl/hXGatP>

<http://feydus.ir/Pages/News-3106.aspx>

<http://www.iribnews.ir/NewsBody.aspx?ID=42577>

Sanaz Nezami

<http://feydus.ir/Pages/News-3106.aspx>

(Crazy Love (St. Martin's Press, 2009)
